

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

του Καθηγητή Ανδρέα Ι. Τρούμπη, του Τμήματος Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου,
στην Πρόεδρο του “CSR in Greece”, κα Όλγα Μπορνόζη

Ο Καθηγητής Ανδρέας Ι. Τρούμπης, του Τμήματος Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, παρεχώρησε συνέντευξη στη Πρόεδρο του “CSR in Greece”, του Κέντρου Τεχνογνωσίας ΕΚΕ, κυρία Όλγα Μπορνόζη.

CSR in Greece: Μιλήστε μας για το Τμήμα Περιβάλλοντος και τις σπουδές περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Ανδρέας Ι. Τρούμπης: Το ερώτημα αυτό έχει πολλαπλές όψεις, τουλάχιστον ως ιστορικό, ακαδημαϊκό και λειτουργικό ζητούμενο και επιδέχεται διαφορετικών απαντήσεων αλλά και αντίστοιχων αξιολογήσεων, ανάλογα με τα κριτήρια και τις παραδοχές του αναγνώστη. Στην εποχή των μαρασμένων στερεοτύπων ή καλύτερα των στερεοτύπων του μαρασμού, θα μπορούσε κάποιος να υποστηρίξει, αποφεύγοντας τη βάσανο του στοχασμού, ότι το Τμήμα Περιβάλλοντος είναι ένα/κάποιο Τμήμα στην ελλαδική περιφέρεια, μεταξύ των εκατοντάδων άλλων σε διάφορα γνωστικά πεδία και επιστημονικές ειδικεύσεις, που αναφέρεται σε ένα αμφιλεγόμενης σημασίας και ακαδημαϊκώς αόριστο αντικείμενο και του οποίου η χρησιμότητα για την κοινωνία και η χρηστικότητα για τους αποφοίτους του είναι ασαφείς. Ως έχει σήμερα η δημόσια συζήτηση για τα ελληνικά ΑΕΙ από τη μια και για το περιβάλλον και τις αξίες ή τη σημασία του από την άλλη, είναι εύκολη η αποδοχή ανάλογων θέσεων. Υπάρχει όμως και άλλη ανάγνωση, ενδεχομένως πιο παραγωγική, άρρηκτα συνδεδεμένη με τις ανάγκες εκσυγχρονισμού της χώρας και της δημιουργίας εκπαιδευτικών/ερευνητικών δομών σε επελαύνοντα πεδία της οικονομίας και της κοινωνικής δραστηριότητας: μεταξύ αυτών, το περιβάλλον, η διαχείριση του, οι αξίες, οι υπηρεσίες και τα αγαθά που απολαμβάνουμε από αυτό.

Η επανίδρυση του Πανεπιστημίου Αιγαίου, το 1984, σηματοδότησε και διέγειρε αυτήν την προοπτική. Η ιδρυτική στρατηγική του Ιδρύματος μας –και του γεννήτορα του, καθηγητή Κ. Σοφούλη- σε ακαδημαϊκό επίπεδο, ήταν η δημιουργία ενός δικτυακού

Πειραματικού Πανεπιστημίου, ικανού να υπερβεί το γεωγραφικό κατακερματισμό του Αρχιπελάγους. Ικανού να λειτουργήσει κατ’ αναλογία τη λογική αριστείας των παλαιών Πειραματικών Σχολείων, με έμφαση στη υπηρετήση και θέσμιση νεωτερικών γνωστικών αντικειμένων, αναγκιών για μια Ελλάδα του μέλλοντος κι όχι για την κακέκτυπη αναπαραγωγή και διασπορά του μοντέλου των κεντρικών και μεγάλων πανεπιστημίων.

Τα πρώιμα εκείνα χρόνια ήταν επίσης αναγκαίο να εφαρμοσθεί, επιτέλους, η στρατηγική απόφαση των Ελευθερίου Βενιζέλου, Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή και Γεωργίου Παπανδρέου –ισχυρή από τη δεκαετία του 1920- για τη δημιουργία ενός μεγάλου Πανεπιστημίου στη γεωγραφική οριογραμμή μεταξύ Δύσης και Ανατολής ως μηχανισμού πολιτισμικής σύνθεσης αλλά και θωράκισης.

Το Τμήμα Περιβάλλοντος ήταν γενέθλιος τόπος αυτής της ευρύτερης εθνικής και ακαδημαϊκής στρατηγικής, που τη σημασία της λίγοι πολιτικοί αρμόδιοι της Παιδείας και του Περιβάλλοντος δευτερευόντως κατάλαβαν εντέλει –ως εκ του αποτελέσματος της διοικητικής δράσης των προκύπτει, επί 25ετία πλέον. Κάθε αξιολόγηση της σημασίας του πρέπει να αναφέρεται στη ιστορική έναρξη του καθώς και στη διαδρομή του. Ως ακαδημαϊκή μονάδα, εισήγαγε στην Ελλάδα το περιβαλλοντικό ζήτημα ως αντικείμενο διεπιστημονικών σπουδών: οικολογία, περιβαλλοντική μηχανική και τεχνολογία και κοινωνικές/οικονομικές σπουδές, μεταξύ των πρώτων σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως εκπαιδευτική μονάδα, προώθησε την άμεση διασύνδεση της έρευνας με την παραδοσιακή διδακτική διαδικασία, ως καθημερινή πράξη παιδείας. Ως λειτουργική μονάδα, ανέπτυξε τη διεθνή/διευρωπαϊκή συνεργασία για τις σπουδές των φοιτητών μας. Πώς αξιολογούνται όλα αυτά, και πολλά άλλα συναφή; Στον τρέχοντα πεζό και ανιστόρητο δημόσιο Λόγο, είτε δεν υπάρχουν, είτε καλύπτονται από το χυδαίο ανάλογο ενός πανεπιστημιακού Τμήματος με ένα στρατόπεδο στα σύνορα. Σε επίπεδο ακαδημαϊκής αξιολόγησης κατά τις διεθνείς και έγκυρες σχετικές προδιαγραφές, το Τμήμα και η Σχολή

Περιβάλλοντος είναι η ακαδημαϊκή μονάδα της χώρας, σε όλα τα γνωστικά πεδία, μαζί με την ανάλογη της Χημείας στο Πανεπιστήμιο Πατρών, που υπερβαίνει κατά πολύ τον παγκόσμιο μέσο όρο των δεικτών επιστημονικής αριστείας: συγκεκριμένα, είναι κατά 20% υψηλότερα της συνολικής διεθνούς επίδοσης και κατά 69% υψηλότερα του δεύτερου στην κατάταξη ελληνικού Πανεπιστημίου. Το γιατί τούτο δεν είναι γνωστό ή αποδεκτό στην Ελλάδα, μάλλον οφείλει να αποτελέσει αντικείμενο στοχευμένης κοινωνιολογικής έρευνας, σε μια κοινωνία σε κρίση αξιών επί μακρόν: μηχανισμοί εξουσίας, εσωτερικές μας αδυναμίες, οικογενειακά στερεότυπα, στρεβλές αντιλήψεις της πραγματικότητας, άγνοια και αγνόηση, υποτίμηση του αντικειμένου, στρεβλώσεις της αγοράς εργασίας των αποφοίτων, έλλειψη βούλησης του σεβαστού Υπουργείου μας,...; Όλα αυτά σε κάποιο σταθμισμένο συνδυασμό!

Σε κάθε περίπτωση, το Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών «Περιβαλλοντική Πολιτική και Διαχείριση» (ΠΠΔ) έχει κεντρικό ρόλο σε όλη αυτή την πορεία και προσπάθεια. Από αυτό ξεκίνησε το Τμήμα Περιβάλλοντος, το 1986, και κατ' επέκταση το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, με τα ανωτέρω γνωρίσματα του.

CSR in Greece: Μια σύντομη ανασκόπηση των θεματικών των 6 (μέχρι στιγμής) Συνεδρίων μας περί Περ/κης Πολιτικής & Διαχείρισης (κάθε χρόνο εστιάζουμε και σε μια άλλη διάσταση).

Ανδρέας Ι. Τρούμπης: Η συγκρότηση του τρέχοντος προγράμματος του ΠΠΔ ήταν αποτέλεσμα μακράς «οδύνης τοκετού». Στην πραγματικότητα, ο μελλοντικός ιστορικός της εκπαίδευσης θα καταγράψει για το ΠΠΔ πολύχρονες αναζητήσεις για τη στάθμιση των διδακτέων αντικειμένων, στο ευρύ φάσμα των επιμέρους περιβαλλοντικών πεδίων. Το ίδιο συμβαίνει, κατ' αναλογία και στο διεθνή ακαδημαϊκό χώρο, όσον εξελίσσεται, με ταχύτητα πολύ μεγαλύτερη του συνήθους ρυθμού προσαρμοστικότητας των εκπαιδευτικών προγραμμάτων, η αναζήτηση προτεραιοτήτων στο πρόγραμμα των περιβαλλοντικών σπουδών. Είναι κρίσιμο να γίνει αντιληπτό από τον αναγνώστη ότι «παγιωμένη συνταγή» στις περιβαλλοντικές σπουδές δεν μπορεί να υπάρχει. Για τον απλό λόγο ότι το περιβαλλοντικό ζήτημα καθαυτό εξελίσσεται, μεταλλάσσεται γοργά, όσον και η

κοινωνία που το παράγει, στις αξιακές, τεχνικές και οικονομικές του διαστάσεις. Πολύ δε περισσότερο, που η σχετική με το περιβάλλον πολιτική δεν παράγεται μόνον από ένα κέντρο λήψης απόφασης, αλλά είναι αποτέλεσμα συμβιβασμών μεταξύ πολλαπλών παικτών, όπως η επιστημονική κοινότητα, οι περιβαλλοντικές ΜΚΟ και οι πολιτικοί εκφραστές της οικονομίας. Δείτε μόνον τις κυρίαρχες πολιτικές μεταλλαγές των τελευταίων χρόνων σχετικά με το περιβάλλον: προστασία της Φύσης και Νατούρα 2000 – και τις συναφείς τοπικές συγκρούσεις, πράσινη ανάπτυξη και ΑΠΕ –και το όλον της αντίδρασης όταν το γενικό οικολογικό «μπλα-μπλα» έπρεπε να αντιπαρατεθεί με το μικρο-συμφέρον επί των χρήσεων γης, το τρέχον πολιτικό επιχείρημα «το περιβάλλον ως κυρίαρχη παρεμπόδιση της ανάπτυξης», κ.ο.κ. Ας θυμηθούμε κάτι που είναι σημαντικό: στα χρόνια της ελληνικής κρίσης, η Βουλή των Ελλήνων που ψήφισε κακήν κακώς δεκάδες αντι-δημοφιλείς Νόμους, «όρθωσε το ανάστημά της» -και απέρριψε κατ' ουσίαν- έναν και μόνο Νόμο: τον –κατά τα άλλα επιστημονικώς παιδαριώδη- «Νόμο της Μπιρμπίλη» για τη βιοποικιλότητα!

Το πρόγραμμα των συνεδρίων του ΠΠΔ, υπό την έμπνευση του καθηγητού Ι. Μποτετζάγια, επί έτη πολλά τώρα, επιχειρεί να καταγράψει, συχνά δε να προτρέξει, τα κρίσιμα και μεταλλασσόμενα θέματα της περιβαλλοντικής πολιτικής. Αν κανείς αφιερώσει χρόνο να επισκεφθεί τα δημοσίως προσβάσιμα sites των πρακτικών των συνεδρίων του ΠΠΔ, θα διαπιστώσει τη διαρκώς εξελισσόμενη θεματική τους, κυρίως δε την εγρήγορση τους ενώπιον των διεθνών προβληματισμών και εξελίξεων.

Ξεκινώντας από μια εισαγωγική, και κατ' επέκταση γενική, 'χαρτογράφηση' του χώρου κατά τα δύο πρώτα συνέδρια του 2008 & 2009, όπου μελετήθηκε ο ρόλος των κρατικών, οικονομικών και κοινωνικών δρώντων στη διαμόρφωση της περιβαλλοντικής πολιτικής και στην εφαρμογή της περιβαλλοντικής διαχείρισης, τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, τα επόμενα συνέδρια εστιάζουν κατά σειρά σε πιο συγκεκριμένα ερωτήματα και προβληματικές: η ηθική διάσταση της περιβαλλοντικής πολιτικής- με πλέον απτό παράδειγμα την περίπτωση της Βιοηθικής- (συνέδριο 2010), η σχέση οικονομικής ανάπτυξης & περιβαλλοντικής προστασίας (2011), η πρακτική, και τα προβλήματα που ανακύπτουν, στη διαχείριση προστατευόμενων περιοχών (2012) και, εφέτος, ο ρόλος των Μη

Κυβερνητικών Περιβαλλοντικών Οργανώσεων, του σημαντικότερου κοινωνικού δρώντα στο πεδίο της περιβαλλοντικής πολιτικής.

Υπάρχει μια κρίσιμη μεθοδολογική τομή στην επιστήμη: η εκ των προτέρων γενίκευση μιας –της όποιας– θεωρίας έναντι της εκ των υστέρων επιβεβαιωτικής συσσώρευσης δεδομένων, για τα οποία αναζητείται μια θεωρία. Η Μεγάλη Επιστήμη, ως αναλόγως και η Μεγάλη Τέχνη, ανοίγει δρόμους διερεύνησης εκ των προτέρων. Βαυκαλιζόμεθα ότι τα συνέδρια του ΠΠΔ τείνουν στο να συνδράμουν σ' αυτήν την πρώτη εκδοχή του επιστημονικού πράττειν και γίνεσθαι.

CSR in Greece: Το θέμα του εφετινού συνεδρίου: ο ρόλος των ΜΚΠΟ στην περ/κη πολιτική & διαχείριση

Ανδρέας Ι. Τρούμπης: Το κοινωνικό φαινόμενο των περιβαλλοντικών ΜΚΟ, του σταδιακά επικυριαρχούντος λόγου τους αλλά και της προϊούσης πολιτικής ισχύος τους, δεν είναι σύγχρονο. Αν αναζητήσει κανείς γενέθλιους τόπους και όρους, θα πρέπει να πάει πίσω στα τέλη του 19ου και στις αρχές του 20ου αιώνα. Μέσα από μια γενίκευση, η οποία, ως κάθε γενίκευση, ενδεχομένως «φλερτάρει» με ασθενή στερεότυπα, θα μπορούσαμε να δεχθούμε ότι ο βασικός σπόνδυλος της πολιτικής τους παραμένει αναλλοίωτος έκτοτε. Για παράδειγμα, η Flora Fauna International ή η The Nature Conservancy, μεγάλης οικονομικής και πολιτικής ισχύος σήμερα ΜΚΟ, από τις αρχές του 20ου αιώνα, προτάσσουν τη δημιουργία προστατευόμενων περιοχών, όπου η Φύση αναλλοίωτη εκ των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων θα διατηρεί μian αρχέγονη γήινη «παρθενία». Τόμοι πολλοί γράφτηκαν και πολλοί περισσότεροι χρειάζονται για την ανάλυση αυτού του προτάγματος. Από την θεολογική οπτική της υπηρετήσης της Δημιουργίας έως την ακραία φιλελεύθερη ανάλυση του οικονομικού κόστους/οφέλους των οικοσυστημικών υπηρεσιών της Φύσης προς την ανθρώπινη κοινωνία. Σ' αυτή τη μακρά βαθμίδα των θέσεων, οι ανά τον Κόσμο μικρές και μεγάλες περιβαλλοντικές ΜΚΟ διαγράφουν πορείες και τροχιές, ενίοτε άκρως κορπορατίστικες. Αδιαμφισβήτητα προάγουν το περιβαλλοντικό ζήτημα ως προϋπόθεση της ανθρώπινης ευημερίας. Το μείζον ερώτημα ως προς τη δράση τους είναι, εάν είναι, υπό ποιες συνθήκες το περιβαλλοντικό πρόταγμα μεταστρέφεται, μέσα από τη δράση και τις πολιτικές

τους, σε πρόταγμα διατήρησης και ενδυνάμωσης της καθαυτό ύπαρξής τους, του καθαυτό κοινωνικού ρόλου τους, της αναπαραγωγής τους και της πολιτικής ισχύος τους. Κατά συνέπεια, εάν το συνέδριο του ΠΠΔ εφέτος έχει κάτι ουσιαστικό να αναδείξει, δεν είναι άλλο από τον εσωτερικό πλέον μηχανισμό και την «ιδεολογία» των περιβαλλοντικών ΜΚ Οργανισμών, διεθνώς, ως οντοτήτων εξουσίας σε ένα μεταβαλλόμενο πλανήτη.

CSR in Greece: Ποια η σχέση της επιστημονικής οικολογίας και της ατζέντας/δράσης των περιβαλλοντικών ΜΚΟ?

Ανδρέας Ι. Τρούμπης: Αναφέρεσθε στον πυρήνα της παραγωγής της περιβαλλοντικής πολιτικής σήμερα. Θα μπορούσε κανείς να διακρίνει δύο επίπεδα: τη μεγάλη πολιτική ως προϊόν της επιστημονικής γνώσης και τη μικρή πολιτική ως απόφαση/επιλογή σε τοπικό επίπεδο και για συγκεκριμένο θέμα βιώσιμης ανάπτυξης. Οι παρανοήσεις εδώ είναι κορυφαίες και, δυστυχώς, η κοινή γνώμη «σερφάρει» ως ατζαμής επ' αυτών. Η ευθύνη δε των ΜΚΟ, ως παραγωγών Λόγου, είναι κορυφαία. Το ζήτημα αυτό είναι παμπάλαιο και το «έγκλημα» δεν είναι στιγμιαίο, κατά τη νομική έκφραση. Όσα χρόνια με γνωρίζω ως επιστήμονα, διαβάζω και συμπράττω στην απέλπιδα προσπάθεια των επιστημόνων της Οικολογίας να οριοθετηθούν από τη «Δημόσια Οικολογία». Για να καταλάβετε το σύνθημα ανάλογο, η σχέση της Οικολογίας με τη Δημόσια Οικολογία είναι ως η ταραγμένη σχέση των ιστορικών με την εθνική μυθολογία: γιατί έπεσε η Πόλη ή τί έγινε εντέλει στην προκυμαία της Σμύρνης το 1922; Αυτό σε οικολογικούς όρους επέτρεψε το μεγάλο συμβιβασμό με τη χρήση όρων ως η αειφορία/βιωσιμότητα, η πλανητική αλλαγή και η βιοποικιλότητα. Αν κανείς, με νηφαλιότητα, εξετάσει το θέμα, θα διαπιστώσει ότι ευρισκόμεθα στον πυρήνα μιας παν-γλωσσίας: για τη βιοποικιλότητα μόνο υπάρχουν πάνω από 100 ορισμοί. Η οικολογική ακαδημαϊκή κοινότητα υπέπεσε τοιουτοτρόπως σε ένα στρατηγικό σφάλμα, κατ' εμέ: επέτρεψε, παρά την εγγενή αβεβαιότητα των πορισμάτων της, να εγκαθιδρυθεί μια γραμμική σχέση μεταξύ «καλής επιστήμης» και «ορθής πολιτικής». Μπέρδεψε τα όρια της γνώσης με αυτά του καλοπροαίρετου ακτιβισμού της. Υπάρχει, όμως, στο ανθρώπινο πνεύμα μια άρρητη διαχωριστική γραμμή: αυτή μεταξύ της απόδειξης και της πιθανοφανέστερης εκδοχής της αλήθειας. Σ' αυτό

το στενό μεταίχμιο της νόησης, στη μικρο-χαραμάδα όπου η ατομική επιθυμία και το άρρητο μικρο-συμφέρον ελίσσονται και παρεισφρεύουν, εγκαθίσταται ο Λόγος των περιβαλλοντικών ΜΚΟ, εξαλλάσσοντας τα εγγενώς αβέβαια επιστημονικά πορίσματα. Όλα τα άλλα, είναι θόρυβος, αναπόφευκτος, σε κοινωνίες σε κρίση, όχι τώρα με τις δημοσιονομικές εκδοχές της, αλλά επί δεκαετίες πλέον όταν τίθεται το ζήτημα της μεταβιομηχανικής μετάβασης.

Σε προσωπικό επίπεδο, ως επιστήμων της οικολογίας, αυτό που απορρίπτω στο Λόγο των περιβαλλοντικών ΜΚΟ είναι η υιοθέτηση της ρητορικής της «θυματοποίησης» των φυσικών υποκειμένων: μ' ενδιαφέρουν οι επικονιαστές, π.χ., διότι διατηρούν τους κύκλους αναπαραγωγής των φυτικών πληθυσμών και εξ αυτών τη λειτουργία των οικοσυστημάτων. Ως φυσικό πρόσωπο, είναι αδιάφορο εντέλει, εάν εκτιμώ

την ομορφιά τους, που την εκτιμώ. Σε συγκερασμό των δύο εκδοχών μου στο κοινωνικό σύνολο, δε μ' ενδιαφέρει καθόλου εάν θα συμφωνήσουμε επί της αισθητικής: μου αρκεί να βγει από το παιχνίδι του διαρκούς συμβιβασμού περί την περιβαλλοντική πολιτική, κάθε συντεταγμένος «προστάτης» κάθε βάρβαρης συμπεριφοράς και στάσης έναντι των δημόσιων αγαθών και πόρων! Κι αυτό οι πολιτικάντικες περιβαλλοντικές ΜΚΟ αποφεύγουν να το θέσουν, περιοριζόμενες σε ρόλο «μοιρολογίστρας» της νεκρής φύσης! Ζούμε την πρώτη οικολογική-παραγωγική κρίση του καπιταλισμού, το μεγάλο ζήτημα της ιδιωτικής χρήσης του δημόσιου περιβαλλοντικού χώρου παραμένει ανέγγιχτο στην όποια προσπάθεια διατύπωσης ενός νέου μεταβιομηχανικού παραγωγικού μοντέλου. Αυτό είναι κορυφαίο έλλειμμα!

“CSR in Greece” – Κέντρο Τεχνογνωσίας ΕΚΕ

Το “CSR in Greece” αποτελεί ένα ολοκληρωμένο μηχανισμό τεχνογνωσίας, επικοινωνίας και προβολής θεμάτων Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης. Ιδρύθηκε το 2010 από την CAPITAL LINK με σκοπό να στηρίξει τις δράσεις αι να γεφυρώσει την επικοινωνία μεταξύ των εταιριών και των οργανισμών που εκπροσωπούν τη Κοινωνία. Παρέχει πληροφόρηση για επίκαιρα θέματα και εξελίξεις της ΕΚΕ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, προβάλλει τις δράσεις των Ελληνικών κοινωνικά υπεύθυνων εταιριών, διευκολύνει τη πρόσβαση του επιχειρηματικού κόσμου σε μη κυβερνητικούς και μη κερδοσκοπικούς οργανισμούς μέσα σε ένα πλαίσιο πλήρους διαφάνειας, προβάλλει τις ανάγκες της Κοινωνίας και των φορέων που την εκπροσωπούν, επιτυγχάνει συμπράξεις μεταξύ των δύο, ανταποκρίνεται με επιτυχία στα αιτήματα βοήθειας τόσο οικονομικής φύσεως, όσο και υλικών αναγκών και αποτελεί γέφυρα επικοινωνίας μεταξύ όλων των κοινωνικών και επιχειρηματικών ομάδων. Στα μέλη της περιλαμβάνονται εταιρείες, ΜΚΟ, ιδρύματα και Σύλλογοι από όλη την Ελλάδα.

Το “CSR in Greece” – Κέντρο Τεχνογνωσίας ΕΚΕ επιτυγχάνει τους στόχους του με μια σειρά πρωτοβουλιών και υπηρεσιών, ενδεικτικά αναφέροντας :

- Το portal www.csringreece.gr το οποίο αποτελεί: α) μία συγκεντρωτική πηγή προβολής όλων των νέων ΕΚΕ, των πρακτικών των εταιριών, των προγραμμάτων και των αναγκών των Συλλόγων από όλη την Ελλάδα και β) συγκεντρωτική πηγή ενημέρωσης φιλοξενώντας έρευνες και μελέτες από μεγάλα ξένα και Ελληνικά Πανεπιστήμια, καθώς και όλες τις νέες διατάξεις και αποφάσεις διεθνών φορέων για την ΕΚΕ
- Το Αγγλικό portal www.maritimecsr.com το οποίο παρουσιάζει τις ενέργειες καθώς και τους κανονισμούς ΕΚΕ που ισχύουν στο χώρο της Ναυτιλίας σε διεθνές επίπεδο και λειτουργεί ως συγκεντρωτική πηγή ενημέρωσης και προβολής των δράσεων των ναυτιλιακών εταιριών και γενικότερα όλων των νέων και πληροφοριών για τα θέματα της ΕΚΕ. Απευθύνεται σ ένα ευρύ κοινό που περιλαμβάνει κυβερνητικά στελέχη, μη κυβερνητικούς οργανισμούς, τις ενώσεις του κλάδου, την επενδυτική και χρηματοοικονομική κοινότητα, τις ναυτιλιακές εταιρίες διεθνώς που εφαρμόζουν στρατηγική ΕΚΕ καθώς και τους απολογισμούς τους.
- Το ηλεκτρονικό εβδομαδιαίο newsletter που αποστέλλεται σε εξαιρετικά ευρύ κοινό
- Τη διοργάνωση σε ετήσια βάση Συνεδρίων Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης σε 3 χώρες : Αθήνα-Ελλάδα, Λονδίνο-Αγγλία και Νέα Υόρκη-Αμερική.

www.csringreece.gr & www.maritimecsr.com

* Οι συνεντεύξεις που φιλοξενούνται και προβάλλονται μέσω του μηχανισμού CSRinGreece της CAPITAL LINK εκφράζουν την άποψη των δημιουργών τους, ως εκ τούτου η CAPITAL LINK δεν φέρει καμία ευθύνη για οποιοσδήποτε απόψεις, συστάσεις ή γνώμες εκφράζονται σε αυτές.